

[Bertel Dahlgaard.]

foreningernes fællesorganisation skal gøre indstilling om de enkelte rationaliseringsforslag.

I denne forbindelse forekommer det mig, at forskellige bemærkninger, der er fremført både i går og i dag, ligger fuldkommen ved siden af. Det ærede medlem hr. Bue Bjørner fremsatte i går den bemærkning, at han troede ikke på, at det var statens afgørelse af, hvornår investering skulle ske, der var det ønskelige. Men det ærede medlem ved jo meget vel, at noget sådant er der slet ikke tale om i denne forbindelse. Efter dette lovforslag er det erhvervets afgørelse af, hvornår investeringer på dette område skal ske, der er afgørende. I det hele taget, når man har hørt de taler, der er holdt fra forskellig side, skulle man tro, at lovforslaget gik ud på at påtvinge det danske landbrug og det danske mejeribrug nogle millioner, som mejeribrug og landbruget ikke vil have. I henhold til dette lovforslag vil landbruget være fuldkommen enebestemmende om, hvorvidt det er fornuftigt, hvorvidt det er rentabelt at gå til den rationalisering og modernisering, som lovforslaget omhandler.

Må jeg iøvrigt sige, at de samme synspunkter, som kan anføres for rationaliseringsbestrebelse indenfor mejerierne, kan jo anføres for modernisering vedrørende vor staldhygiejne, som det danske landbrug er så stærkt interesseret i, også økonomisk interesseret i, fordi bedre staldhygiejne ikke blot er rationalisering i snævrere forstand, men er et led i vor konkurrence på kvaliteten med andre landet. Det ville utvivlsomt være rigtigt at overveje dette spørgsmål i tilknytning til, hvad vi iøvrigt her behandler.

Må jeg så lige føje til, at jeg med forundring hører, at de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti taler om denne påtænkte lånevirkosomhed til modernisering indenfor mejeribrug nærmest som et stykke socialiseringspolitik. Mon man nu ikke skulle se at holde sig på det jævne? Når venstre og konservative har været virksomme for at yde statslån og tilskud på snese af millioner kroner til grundforbedring, til ensileringsanlæg, til ajlebeholdere, til bygningsreparationer, foruden millionbeløb årlig til forsøgsvirksomhed, konsulentvirksomhed, der netop har samme formål: at øge produktionseffektiviteten — når der alt i alt er ydet lån og tilskud til tusinder af landmænd på disse områder, hvor man er enig om, og enig med os om de store produktionsfremmende virk-

ninger, mon det da ikke vil blive meget vanskeligt at bilde danske landmænd ind, at lån til fremme af rationalisering indenfor mejeribrug er socialisme? Når det ærede medlem hr. Bjørners partifælle sidder i finansudvalget og giver tilslutning til det ene lån efter det andet til grundforbedring, og dette ikke er socialisering — mon dette her så skulle være det efter retsforbundets opfattelse?

Dette forslag er tiltrådt af landbrugsrådets præsident, hr. Hauch, og af formanden for mejerierne fællesorganisation, hr. Overgaard. Det er et par kønne socialister! Jeg tror, danske landmænd vil blive forundrede over en sådan præsentation af de herrer.

Jeg tror i det hele taget, at de ærede ordførere for venstre og de konservative på dette område skal passe på, at det ikke kommer til at gå dem på samme måde, som det gik drengen, der søgte at skræmme med råbet „ulven kommer“: at ingen troede på det den dag, det endelig var alvor. Det er slet ikke usandsynligt, at den fredelige og yderst pæne og venesæle finansminister, vi virkelig har her i Danmark, en dag kommer i socialiseringsulvens røde klædebon, og da skal han selvfølgelig skydes — politisk set. Men det vil det danske folk kun være beredt til, hvis man ikke lang tid forud har gået og pjanket om socialisme, tidligt og silde, i tilfælde, hvor det kun drejer sig om et praktisk skøn vedrørende samarbejdet mellem erhvervene og samfundet.

Derfor tror jeg, denne sag vil udvikle sig på den måde, at fornuften — efterhånden som man får overvejet tingene nærmere — vil sejre over al denne demagogi, og jeg føler mig overbevist om, at danske landmænd tager ganske praktisk på det spørgsmål som på de fleste andre.

Jeg skal iøvrigt endnu kun fremsætte et par bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Bjørners omtale af vor toldlovgivning. Nu spiller toldafgifterne ganske vist ikke en så stor rolle i vor finanspolitik og i det hele taget i vor erhvervs politik som tidligere, fordi størstedelen af toldsatserne er vægttoldsatser, der ikke forøges ved den stedfundne prisstigning; men alligevel bør også efter min mening vor toldlovgivning blive genstand for en ny gennemgang og revision, og målet må her være — og det forstod jeg også det ærede medlem hr. Bjørner var enig i — bortfald af told på råstoffer til vor produktion og på nødvendighedsartikler, samtidig med at vi fra dansk side stærkest muligt sætter arbejdet ind for at skabe en fælles nordisk toldunion,